

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3543/2018
05.07.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Наташа Стојановић, адвокат из ..., против туженог малолетног ББ из ..., кога заступа законски заступник мајка ВВ из ..., а коју заступа Софија Шпановић, адвокат из ..., ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 бр. 517/17 од 31.01.2018. године, у седници већа одржаној дана 05.07.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 бр. 517/17 од 31.01.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији П2 бр. 546/16 од 05.07.2017. године, делимично је усвојен тужбени захтев па је измењена обавеза издржавања одређена пресудом Основног суда у Сремској Митровици П2 број 1205/10 од 16.08.2011. године, тако што је обавезан тужилац да доприности издржавању малолетног туженог са месечним износом од 11.000,00 динара почев од подношења тужбе 30.11.2016. године па убудуће док за то буду постојали законски разлози или првостепена пресуда не буде измењена, сваког 01-ог до 10-ог у месецу за текући месец унапред. Другим ставом изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Допунском пресудом П2 бр. 546/16 од 13.11.2017. године одбијен је преостали део тужбеног захтева тужиоца којим је тражио да се обавеза издржавања смањи за разлику од досуђеног износа од 11.000,00 динара до траженог износа од 6.000,00 динара, односно за 5.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 бр. 517/17 од 31.01.2018. године, жалба тужиоца је одбијена, док је жалба туженог усвојена и пресуда Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији П2 број 546/16 од 05.07.2017. године допуњена пресудом П2 број 514/16 од 13.11.2007. године, преиначена тако што је одбијен тужбени захтев којим је тражено да се измени

обавеза издржавања одређена пресудом Основног суда у Сремској Митровици П2 бр. 1105/10 од 16.08.2011. године, а тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове првостепеног поступка у износу од 27.000,00 динара. Другим ставом изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другостепеном поступку, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у оквиру овлашћења из члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...55/14) ЗПП и утврдио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није почињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се на друге повреде поступка не указује.

Према чињеничном стању утврђеном у поступку који је претходио доношењу правноснажне пресуде, пресудом Основног суда у Сремској Митровици, Судска јединица у Инђији П2 број 1105/10 од 16.08.2011. године, тужилац је обавезан да доприноси издржавању свог малолетног сина-туженог са месечним износом од 20% од зараде коју остварује у банци „...“ почев од 01.09.2011. године, па убудуће док за то постоје законом прописани разлози сваког 01-ог до 10-ог у месецу. У време доношења ове одлуке тужилац је прихватио да његов допринос износи 20% од зараде коју остварује, сматрајући то најбољим интересом детета. Тужбом поднетом 30.11.2016. године, тужилац тражи смањење издржавања због тога што не виђа малолетног туженог, нема контакт са законском заступницом и нема увида у стварне потребе детета и начин на који мајка законска заступница располаже месечним износом који тужилац уплаћује.

Мајка туженог води поступак ради измене одлуке о издржавању личних односа тужиоца и малолетног детета у предмету П2 број 46/16 у којем је одређена привремена мера тако да тужилац малолетно дете виђа петком у просторијама Центра за социјални рад у трајању од једног часа, са чиме он није задовољан јер сматра да то није у најбољем интересу детета.

Имовинске прилике тужиоца су се знатно промениле јер он више не живи у ... са својим родитељима, већ изнајмљује стан у ... и закупнину плаћа 250 евра месечно. Задужен је по кредитним картицама и кредитом. Има трошкове редовног одржавања стана, а то су трошкови који оптерећују сам стан. Месечна примања тужиоца износе 74.959,00 динара нето, а кредитно задужење износи укупно 310.000,00 динара, од чега рата износи 6.382,00 динара. Тужилац не поседује непокретну имовину и других законских обавеза издржавања изузев малолетног детета нема.

Законски заступник малолетног детета је засновала нову брачну заједницу у којој је родила двоје малолетне деце, ћерку стару три године и сина старог

годину и по дана. Други супруг законског заступника из првог брака има девојчицу која је оболела од ... и смештена је у дому за децу ометену у развоју у ..., а трошкови смештаја месечно износе 4.000,00 динара. Законски заступник је запослен у „...“ банци, месечно зарађује 44.728,27 динара, а њен други супруг 51.892,14 динара. И законски заступник и њен други супруг као и тужилац кредитно су задужени.

Малолетни ББ је ученик првог разреда основне школе у ... и његове потребе на месечном нивоу износе 18.000,00 динара, не рачунајући трошкове одеће, обуће, одласка на зимовање и летовање, као и трошкове које породица има у кући.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање, правилан је закључак другостепеног суда да у конкретном случају нису испуњени услови за смањење издржавања прописани одредбом члана 164. Породичног закона-ПЗ.

Одредбом члана 164. Породичног закона прописано је да се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука. Одредбом члана 154. став 1. ПЗ прописано је да малолетно дете има право на издржавање од родитеља. Одредбом члана 160. став 1. ПЗ прописано је да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Потребности повериоца издржавања према ставу 2. и 3. овог члана зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода и других околности од значаја за одређивање издржавања. Могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицања зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица и других околности од значаја за одређивање издржавања.

Потребности малолетног детета као повериоца издржавања и могућности тужиоца као дужника издржавања правилно су утврђене применом критеријума за одређивање издржавања садржаних у одредби члана 160. ПЗ. Минимална сума издржавања је само помоћни критеријум за утврђивање висине издржавања, па је правилан закључак нижестепених судова да минимална сума издржавања за малолетно дете износи 18.000,00 динара на месечном нивоу, не рачунајући трошкове одеће, обуће, одласака на зимовање и летовање, као и трошкове које породица има у кући.

Разлози због којих тужилац тражи измену одлуке о издржавању, а то је нередовно виђање детета, односно не виђање детета у оном обиму у којем би он желео, и начин на који мајка троши средства досуђена на име издржавања, нису законом прописани као оправдани разлози за смањење издржавања и нису предвиђени као критеријум за одређивање издржавања.

Имовинске прилике тужиоца су се промениле утолико што тужилац сада сноси трошкове закупа стана у ..., али по оцени Врховног касационог суда та чињеница не утиче на висину до сада утврђене обавезе издржавања. Када је у

питању издржавање малолетне деце родитељи су дужни да издржавају дете из сопствене имовине или прихода, а у складу са својим могућностима. Могућности родитеља, међутим, не процењују се на начин на који се то чини када су у питању неки други облици законског издржавања, већ се сматра да су родитељи увек дужни, макар и по цени жртвовања неких сопствених потреба, да обезбеде издржавање свом малолетном детету. Једном речју, родитељи су дужни да се одричу властитог егзистенцијалног минимума и да улажу посебне напоре за прибављање потребних материјалних средстава када је у питању њихова обавеза издржавања малолетног детета, па отуда чињеница да је тужилац променио место боравишта због чега сада има и трошкове закупа стана, не утиче на висину његовог доприноса за издржавање малолетног детета.

Ни осталим наводима ревизије правилна примена материјалног права не доводи се у сумњу јер је обавеза издржавања малолетног детета заједничка, дељива обавеза оба родитеља, па се мајци урачунава и рад који свакодневно улаже у подизање и васпитање детета.

Врховни касациони суд је имао у виду и да досуђена сума издржавања обезбеђује задовољење основних животних потреба малолетног детета, али да истовремено не угрожава егзистенцију тужиоца као даваоца издржавања.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је применом члана 414. ЗПП донео одлуку као у изреци пресуде.

Одлука о трошковима ревизијског поступака донета је применом члана 165. став 2. у вези са чланом 153. ЗПП према постигнутом успеху тужиоца у ревизијском поступку.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић